

פרה אדומה, וכשאינן פרה אדומה וישראל לא ממיתים עצמם על התורה - אז התורה צריכה להישרף!

ממשיך הרמח"ל, **והאמת כי במקומות אלו היו קטרוגי התורה יותר, כי יותר לא המיתו עצמם והלכו אחרי הנאות העולם כי כן הוא בכל איטליא!**

כתוב פה דבר נורא: כשעם ישראל חוטא אז השכינה שורפת את עצמה בשביל שיתכפר להם. וכשאינן פרה אדומה, וגם אין כח של תורה - כי שקועים בהנאות העולם הזה וזה החטא! שפוגעים בתורה ולא ממיתים עצמם עליה, אז התורה מסכימה להישרף (!) ובלבד שלא יהיה נזק לאלו שפוגעים בה...! זה דבר לא נתפס...!

שיכאב לנו מיתת הצדיקים

איך הרגשנו בשעה שרבי חיים קנייבסקי זצ"ל נפטר? ספר תורה שנשרף...!

ידוע, שבשבת שנפטר החזון אי"ש, מרן ראש ישיבה זיע"א ראה בחלום שספר תורה נשרף!

אצל כל בן אדם, כשנפטר רבי חיים היתה הרגשה של ספר תורה שנשרף! כביכול שרפו את התורה בכדי להגן ולהציל את כלל ישראל.

שכחנו את עמל התורה, שכחנו את ה"ממית עצמו" עליה, שקענו בתאוות העולם הזה ובהנאותיו, והתורה שרפה את עצמה בשביל להציל אותנו.

מרן רה"י זיע"א היה רגיל לומר, מה שמיתת צדיקים מכפרת, זה כשאיכפת לך על מיתת הצדיקים... כשזה כואב... כשאתה מרגיש את ההעדר הרוחני... כשאתה מתקשר למיתת צדיקים! אבל סתם ככה, לשמוע ולעבור לחיי היום יום - מהיכתי תיתי?...!

זה כמו יום כיפור שמכפר ביחד עם תשובה, אלא מה, ביום כיפור יש יותר התעוררות לתשובה, ויותר קל לחזור בתשובה... אבל אחד שלא רוצה לשוב - יש גמרות שזה רק מונע ממנו לחזור, ועוד יכול להגיע להיפך הגמור.

מיתת צדיקים מכפרת - כשאיכפת לי! אדם צריך להרגיש שבאמת כואב לו שנשרפה התורה.

לכולם כואב שרבי חיים קנייבסקי נפטר... אבל רוב אנשי ההמון כואב להם שאין להם את ה"בעל מופת"...! תמיד, בכל צרה או מחלה היו הולכים לרבי חיים הוא היה מברך, זה יהיה בסדר, כי הוא אמר ויהי! הכל הסתדר...

נספר כאשר הראש ישיבה רבי שמואל רוזובסקי זצ"ל נפטר - אחד העניים של ישיבת פוניבז' בכה. שאלו אותו, למה אתה בוכה? הרי אתה לא למדת בישיבה... אמר העני, ר' שמואל תמיד נתן לי מטבע יפה. כולם נתנו לי שקל, הוא בוכה על ר' שמואל כי אין לו עוד כמה שקלים...

יש כאלו שבוכים על ר' חיים כי אין להם בעל מופת... נעבאך, כשיש צרה - אין אל מי לרוץ, אין את רבי חיים...!

התורה נשרפת בשביל עם ישראל

אנחנו עוד לא יצאנו מהאבילות על מרן שר התורה זצוק"ל. מסתמא שיש לנו דין של תלמידים כבנים, ובנים זה י"ב חודש... מובא בגמ' (מועד קטן כח, א), למה נסמכה פרשת מיתת מרים לפרשת פרה אדומה? לומר לך מה פרה אדומה מכפרת, אף מיתת צדיקים מכפרת. [ובבעה"ט (כ, א) פרה אדומה, בגי' מכפר].

הרי לפנינו שאין הפרה רק גורמת לטהרה, אלא גם מכפרת, וכמו שאחז"ל תבוא האם ותקנח צואת בנה - מה שחטא בעגל בואו נלמד קצת את הסוגי' הזו של מיתת צדיקים מכפרת, עם נפקא מינה למעשה. [אנחנו גם תוך השלושים לפטירת רבי אורי זוהר זצ"ל].

המגן אברהם (סי' תקי"פ ס"ק ט') כותב, ואיתא בכתבים, שראוי לכל בר ישראל לבכות על שריפת התורה, שמכח זה נמסרה התורה לקליפות! המקום יחזירה לנו במהרה בימינו.

ואח"כ הביא בשם ספר התניא: (ומובא גם במשנ"ב שם ס"ק ט"ז) ביום השישי פרשת חקת נהגו יחידים להתענות, שבאותו היום נשרפו כ"ד קרונות מלאים ספרים בצרפת. ולא קבעו אותו בימי החדש, מפני שמתוך שאלת חלום נודע להם שיום הפרשה גורם גזירת התורה, זאת חוקת התורה - מתרגמין דא גזירת אורייתא! גם בשנת ת"ח נחרבו שני קהילות גדולות באותו היום. והמקור הוא משבלי הלקט (בדין ד' תעניות סי' רס"ג) עיי"ש באריכות.

בספר "אהל משה" מביא עוד שתי מקורות מעניינים:

א. בספר "חמדה גנוזה" מובא איגרת מר' הלל מוירונא (תלמיד רבינו יונה) שכתב, שבאותו מקום ששרפו יהודים את ספרו של הרמב"ם "מורה נבוכים". באותו מקום בדיוק נשרפו כ"ד קרונות מלאים ספרים...! והאנשים שם הבינו, ושבנו בתשובה ובקשו מחילה, ומאז - שקטה הארץ מן המחלוקת בענין ספרי הרמב"ם.

ב. דבר נוסף הביא ה"אהל משה" מספר 'אוצרות הרמח"ל' (ח"ד, סימן שמ"ט) מכתב שכתב רבינו הרמח"ל לרבו מהר"י באסן, שהיה דבר דומה באיטליה, ששרפו את התורה. והוא ביאר לו מה העניין בזה ששורפים את התורה, על פי הסוד של זאת חקת התורה, ומתרגמין דא גזירת אורייתא, והוא ממש ענין הפרה אדומה. מהי פרה אדומה שמכפרת?... שהשכינה מוסרת עצמה לשריפת הדין החזק להציל את ישראל. כביכול השכינה נשרפת!!! אבל כשאינן פרה, התורה עצמה צריכה להישרף בשביל כלל ישראל!!!

ולמה התורה צריכה להישרף? אומר הרמח"ל, כי הגדר לזה שיהיו ישראל ממיתים עצמם על דברי תורה. וזה מש"כ פה בפרשת השבוע "זאת התורה אדם כי ימות באהל", כמו שכתוב בגמ' (ברכות סג, ב) דאמר ריש לקיש, מנין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה, שנאמר 'זאת התורה אדם כי ימות באהל'.

מה נוגע טומאת מת לפרשת פרה אדומה?... התורה באה במקום

אבל זה עדיין לא נקרא שכואב לנו על מיתת הצדיקים... שריפת התורה - - - הכאב האמתי - אין לנו את כל התורה כולה!!! הרבה מעות בידנינו, ואין לנו שולחני לפורטס, התורה מסרה עצמה לשריפה. וכשזה כואב - היא מכפרת.

כשגדולי הדור נלקחים, זהו זמן של חשבון הנפש... צריך משהו לכאוב לנו.

הבאנו כמה פעמים את דברי האור החיים הקדוש בפר' משפטים (כב, ה) "כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה, שלם ישלם המבעיר את הבערה". בן אדם עובר עבירה, אומר בן אדם לעצמו, מה איכפת לך שאני עובר עבירה?... זה אצלי בבית, מה זה נוגע אליך?... אני אשרף בגיהנם!...

אומרים חז"ל, כי תצא אש - מעצמה. ומצאה קוצים - אלו הקרובים למדת הדין, ונאכל גדיש - אלו תינוקות של בית רבן, או הקמה - אלו גדולי ישראל שנא' זאת קומתך דמתה לתמר' - שלם ישלם המבעיר את הבערה. לעתיד לבא הוא ישלם על זה ביוקר...

צריך לדעת: לכל הפחות שיכאב לנו שריפת התורה... נחפשה דרכינו ונחקורה, נתבונן מה ה' רוצה מאיתנו. והרמח"ל אומר לנו שזה בגלל שלא המיתו את עצמם עליה, הם רצו את תענוגות העולם. וזה בכל מיני סוגים...

יהודי עם יראת שמים - משפיע!

הראני הרה"ג רבי אביגדור שפירא, פסיקתא דרב כהנא, בפסיקתא דפרה - מובא מעשה מפורסם ביהודי אחד שהיתה לו פרה שחורשת. הוא מכר אותה לגוי. היא עבדה ששה ימים אצל הגוי, אך בשבת היא רבצה על המקום ולא עבדה! הגוי הכה אותה מכות חזקות ונאמנות, אך היא לא הסכימה לקום לעבוד... בא הגוי ליהודי ותבע אותו, זה מקח טעות... קח אותה בחזרה. הלך היהודי לפרה ואמר לה: תראי, עד היום היית ברשותי, עלי יש מצוה של "שביתת בהמתו", לכן לא עבדת בשבת. אך בעוונותי שגרמו - ירדתי מנכסיי והייתי צריך למכור אותך. היום את אצל הגוי ואצל גוי צריכים לעבוד. כמה הפרה והלכה לעבוד!...

אמר לו הגוי, (שחשש שהיא תעשה לו את זה שוב פעם), עדיין אני רוצה שתקח אותה... הוא גם פחד שזה כישוף... תגידי לי מה אמרת לה. והיהודי אמר לו.

נשא אותו הגוי קל וחומר בעצמו, ומה בהמה זו שלא מכירה את קונה - כך, אני לא אכיר את קוניי!... והלך ונתגייר, והיו אומרים דברי תורה בשמו, וקראוהו רבי יוחנן בן תורתא. - על שם הפרה. ושואל הפסיקתא, וכי פרה יכולה לגרום לגוי להתגייר ולחזור בתשובה?!... אומר על זה הפסיקתא - כן. שהרי גם הכפרה של ישראל תלויה בפרה אדומה.

אתם שומעים?!... הרי היא לא היתה "פרה אדומה", וכבר אין פרה אדומה, אך היות וכפרת ישראל זה פרה אדומה, אז זה גורם שכל מין הַפְרוֹת יכולות לגרום לחזור בתשובה. זה מושגים כ"כ רחוקים מאיתנו... איזה עוצמה יש לה לפרה אדומה. זה אמיררעדיקער זאך!...

והוסיף לבאר קצת לקרב אל השכל עפ"י מה שכתב רבינו הרמ"א בספרו 'מחיר יין' על מגילת אסתר. עה"פ "ורבים מעמי הארץ מתייחדים, כי נפל פחד היהודים עליהם". ממה היהודים מפחדים?... מהקב"ה. הפחד מהקב"ה שראו על היהודים - נפל עליהם. **כשרואים יהודי שמפחד מהקדוש ברוך הוא - זה משפיע!** **שגם הגויים מקבלים ירא"ש.**

גם אנחנו יודעים את זה... כשהיינו רואים את מרן המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל - גם אנחנו היינו חוזרים בתשובה. מלראות אותו לבד! כשאתה רואה יהודי עם יראת שמים - זה משפיע!

רבי חיים מואלוז'ין זצ"ל אומר על הפסוק "ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ" - הפחד והיראת שמים שיש לכם - ישפיע על הבהמות.

כאשר הבהמה ראתה את בעליה רועד לעשות מלאכה בשבת - זה השפיע עליה, היא כבר לא מסוגלת לעבוד בשבת. ורק כשהוא אמר לה שהיא אצל גוי, ואצל גוי אין שבת, אדרבה, גוי ששבת חייב מיתה - אז היא הלכה. (וכמו שכתוב שבאלול והימים הנוראים גם הדגים שבים רועדים).

אנחנו צריכים לדעת יסוד גדול לחיים: כל ההנהגה בעולם הכל מגיע מהבית מדרש ומהבני תורה. וכך היה הרב שך אומר תמיד. למה ביום כיפור, גם האנשים הרחוקים מתורה ומצוות הרבה מהם צמים?... למה?... כי אצלנו, היום כיפור מאד חמור, ואנחנו מאד מפחדים, וממילא זה משפיע אף עליהם.

ידוע שהג"ר ישראל סלנטר זצ"ל אמר פעם, אם בן תורה מזלזל בהלכה מהלכות שבת - אז הסטודנט בפר"ז ממיר את דתו!

לא צריכים הרבה לדבר... אבל הרבה טענות שיש - על הממשלה וכדו', בחשבון נפש שלנו נדע - אבל אשמים אנחנו...! (וכמו שכבר ידוע ממרן הגר"ז מבריסק זצ"ל, שאמר שיונה הנביא היה עם כל עובדי הע"ז בעולם, ואעפ"כ הוא מיד אמר "בשלי הרעה הזאת").

הרי הרחוב היום כל כך פרוץ, וכבר הותרה הרצועה, וא"כ צריכים לחזק את כל ענייני הקדושה והצניעות, וכבר מרן ראש הישיבה זיע"א כתב מכתב שלא להקל ללכת עם גופיות בכל מקום ובכל זמן ואפילו לזמן קצר, והרי חז"ל קראו בשבת למאני מכבודתא, ובן תורה כבודו הוא כבוד התורה וכבודו של מקום, ואסור לזלזל בזה.

מתיקות התורה - אי אפשר לתאר במילים

ואולי יהיו מעטים שלא היו רגילים בזה בביתם, וקשה להם לקבל דבר זה. ונוסיף ונספר.

אתמול היה פה הרה"ג רבי שלמה מילר, דרשן מפורסם, וסיפר לי, שבאופקים - ישנו אברך מתמיד "סגי נהורי". הוא לא רואה כלום, אך הוא יושב ולומד בהתמדה.

והוא סיפר לרב מילר, שהוא נכנס לאיזו חנות של אנשים כמוהו, (סגי נהור) והמוכר אמר לו שיש לו שאלה לשאול: היה פה אברך כמוך שלא רואה, אבל עצמים גדולים הוא כן רואה... ואמרנו לו שיצא כעת דבר חדש: אפשר להניח דף עם אותיות קטנות, ורואים את זה במסך באותיות גדולות - ענקיות!! שאלנו אותו אם הוא רוצה לנסות איזה ספר... הוא אמר כן. הוא הביא גמרא, והניח שם, והוא התחיל לראות את הגמרא (אחרי הרבה זמן שהוא לא ראה גמרא בפנים!) והוא התחיל לבכות כל כך הרבה... שאל המוכר למה הוא בכה? במקום לשמוח הוא בוכה!?!...

אמר לו האברך: אני אסביר לך... איזה אוכל אתה הכי אוהב?... והוא פרט לו... אתה יכול להסביר לי למה אתה כל כך אוהב את זה?... איזה טעם יש לזה?... אמר לו המוכר - אי אפשר להסביר טעם... תאכל תרגיש! מה אתה רוצה...

השיב לו האברך, זה בדיוק אותו הדבר! להסביר מה זה טעם של גמרא - אי אפשר להסביר לך... תלמד - תרגיש! אם היית יודע מהו הטעם של התורה - היית מבין מה זה להתרגש לראות גמרא אחרי כמה שנים שהוא לא יכל לראות... כמה בוכים מהתרגשות על כזה דבר...

אותו הדבר אנחנו אומרים, אם היו יודעים בני אדם מהו טעם של קדושה, של טהרה, של בן עלייה אמיתי - היו רצים לקיים במלואו, ובאמת ידוע עד כמה הקפיד מרן שה"ת זצ"ל שלא ללכת בשרוול קצר, ובאמת כן נהוג בעולם הישיבות.

ראיתי שמישהו כתב 'חבורה' למה ב'ארחות תורה' לא אומרים שפלאפון אסור מדין גזל... וכמו שיש בכמה ישיבות שמי שיש לו

פלאפון [וודאי שמדובר בכשר] אין לו רשות להנות מהישיבה והרי הוא כגול הקדש.

אבל אומר לכם את הדבר האמיתי: **מִן רֹאשׁ יִשִּׁיבָה זֵיעָא חִינְךָ אוֹתָנוּ - שְׁלֵא לְשִׁמוּעַ לְרֹאשֵׁי הַיִּשִּׁיבָה זֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּרוּעַ! וְאַחַד שְׁלֵא שׁוֹמֵעַ בְּדַבְרֵי הַזֶּה - קָ"ו שֶׁהוּא לֹא יִשְׁמַע לְאִיסוּר אַחֵר. כִּךְ חִינְכּוֹ אוֹתָנוּ. לְשִׁמוּעַ לְרַבָּנִים - זֶה דֶרֶךְ אֲרָץ! זֶהוּ כְבוֹד הַתּוֹרָה! אַחֲרֵת - אַתָּה כְּמוֹ קֶרַח... גַּם הוּא חָלַק עַל מֹשֶׁה רַבִּינוּ.**

דבר נוסף אמר לי הרה"ג ר' שלמה מילר בשם אביו:

מה נוגע הדרשה של "אדם כי ימות באהלי" לפרשת פרה אדומה?... (יש בזה הרבה מהלכים), אדם רואה - שברוחניות החיים הולכים בקלות... הרי טומאה זה דבר חמור מאד! טמא שייכנס למקדש או יאכל קדשים - חייב כרת!!! אך אם זורקים עליו קצת מים - הוא נטהר. חיים קלים...

האדם עלול לחשוב שגם בלימוד זה אותו דבר, מה ההבדל... אפשר לשבת רגל על רגל... ועם קצת כישרון לקלוט את כל התורה... וא"כ נהיה רגועים...

לא לא לא... אל תשווה. בשביל להצליח בתורה זה רק אדם כי ימות באהל, אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה... אי אפשר עם קצת מים, קצת כישרון... ככה לא ייצא ממך שום דבר. **אלא** במי שממית עצמו עליה, אלא... בלי זה לא יישאר לך שום דבר.

הבריאה נמסרה לתורה

יש לנו בפרשת השבוע (כ, יב) - פרשה קשה מאד... הפרשה של מי מריבה. "יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל, לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם".

וקשה, מה ההבדל?... אם אני רוצה כעת שמהסטנדר הזה ייצא מים... ואני אתן מכה - היד תכאב זה הכל... טיפה של מים לא תצא... וגם אם אני אדבר אליו זה אותו הדבר. אז זה נס וזה נס, על זה הם נענשו בצורה כל כך קשה!...

אומר מרן רה"י זיע"א, מה משה היה צריך לדבר? כתוב בפסיקתא אמור לפניו משנה אחת, ברייתא אחת, והסלע זו מאליו. לא צריך אפילו להגיד לו תוציא מים. משנה אחת!

אומר הרה"י, הקב"ה רצה להראות לעם ישראל מהו כח של תורה. זה שהקב"ה יודע לעשות מופתים - זה פשוט! אחרי כל כך הרבה ניסים שעם ישראל ראו, זה כבר לא כזה חידוש שמים יוצאים מסלע... בעולם המופתים, מה ההבדל בין קריעת ים סוף לבין להוציא מים מן הסלע, מה ההבדל!...

כאן הקב"ה רצה להראות שהבריאה נמסרה לתורה. ועד כדי כך, שאפילו לא צריך לבקש מים. אתה אומר משנה אחת, מדבר בלימוד - - - והסלע כבר יודע שאתה צריך מים ובלי שתבקש והוא מוציא מים... וכאשר נמנע הקידוש ה' הזה זו תביעה גדולה! עם ישראל לא ראו את הכח של התורה. (וע"ע באוה"ח פ' בשלח יד, כז).

עולם הנצח...

ראינו ברמח"ל בתחילת דברינו כמה גדול הקיטרוג כש'אין ממיתים עצמם עליה', ראינו כעת כמה חפץ הבורא בגילוי ה'יקרא דאורייתא' וכמה הקפיד שחטרו דבר זה. ונלמד עוד בפרשתנו מה זה מושגים של נצח, ומכאן קצת השגה בנצח של ת"ת שהוא כנגד כולם.

אנחנו מדברים הרבה על נצח. על רוחניות... זה נראה לנו מילים מעופפות כאלו... אומרים בשם רבי יוסף לייב ננדיק תיאור מה זה נקרא נצח: כמה זמן לוקח לציפור לגמור כוס מים?... חודשיים... אולי... כמה זמן לוקח לה לציפור לגמור סיר שלם של מים?... וכמה זמן לוקח לה לגמור אמבטיה שלמה של מים?... וכמה זמן לוקח לה לגמור בריכה של מים?... וכמה זמן לוקח לה לגמור את כל ים התיכון... את האוקיינוס... מליארדים של שנים... זה התחלה של תיאור של נצח.

מרן ראש הישיבה זיע"א באילת השחר עה"ת (כ, ב) מביא, ולא היה מים לעדה, ופרש"י מכאן שכל מ' שנה היתה להם הבאר בזכות מרים, ובמיתתה נפסק, (ומרן בפ"ב פס' ט' הביא להוכיח עוד דאע"פ ששנינו שמיתת צדיקים מכפרת, וילפינן ל' ממרים, ה"מ בשעת המיתה ולא אח"כ).

והמהרש"א בתענית (ט, א) העיר, כיון שאחז"ל שלאחר מכן חזרה הבאר בזכות משה ואהרן, למה נסתלקה, וכתב להורות ולהגיד לישראל שבזכותה היתה עד היום.

ומה לי בידיעה זו שחשיבותה כ"כ גדולה, שעל ידה נסתובב כל הענין של מי מריבה שאז נגזר על משה ואהרן שלא יכנסו לא"י, ובאוה"ח (דברים א, לז) ובפ"י הגר"א לשה"ש (ד, ו) כ' שאם משה היה נכנס לא"י, ביהמ"ק לא היה נחרב וכל הצרות והחורבן שעברו מאז ועד היום לא היו באים לעולם.

וכ' דאולי י"ל דהנה א' מהעיקרים זה אמונה, ובפרט בדור אחרון, וכדאמרין במכות (כד, א) 'בא חבקוק והעמידן על אחת, שנא' וצדיק באמונתו יחיה' ולזה צריך ידיעת ה', וככל שיודעים יותר את הנהגתו בבריאה, כך שייך יותר אמונה.

ונחזי אגן - הרי מה שמרים זכתה לבאר המים, מבואר ברבינו בחיי שהיה לה זכות המים ממשה שנא' (שמות ב, ד) 'ותצב אחותו מרחוק לדעת מה יעשה לוי', וזכות המצווה שעשתה במים עמדה לה.

והנה להעמד לראות מה יעשה - זה אביזריהו דחסד, לראות אולי תוכל לעזור. וכמה זמן זה היה מבוי בסוטה (יא, א) שהיה שעה אחת ושם בתו' שלאו דווקא נקט שעה אלא שליש שעה או רביע.

ומה זכתה בזכות שליש או רבע שעה של אביזריהו דחסד? לבארה של מרים שמכח זה כל עם ישראל - שרק גברים לבד מבני עשרים עד בני ששים, היו ששים ריבוא, ויש הצעירים יותר והמבוגרים יותר, והנשים, וחוף מזה הערב רב, עולה יחד לכמה מיליונים טובים של אנשים, וזה היה כל הארבעים שנה שהיו במדבר.

והנה מלבד עצם השתיה שעל זה אמרו "ולמה הבאתם את קהל ה'... למות שם אנחנו ובעירינו" שא"א להתקיים בלעדיו, ומלבד זאת הנה הבי"י (או"ח, רצט) מביא כל בו שמצינו באגדה, שבארה של מרים נגנזה בימה של טבריה, וכל מוצ"ש מחזרת על כל הבארות והמעיינות. ומובא ברמ"א (שם סוס"י) והביא עוד - יומי שפוגע בו וישתה ממנו, יתרפא מכל תחלואיו. ועוד מובא בשם הגדולים (מערכת גדולים ח' אות כ"א) שהאר"י השקה את רבי חיים ויטאל מבארה של מרים וכו', ונתישבה החכמה בקרבו. הרי שהיה להם (לדור המדבר) גם לשתות בקביעות מבאר זו שהביאה אותם לאפשרות להשגות גבוהות ברוחניות, ולא בכדי נקראו 'דור דעה'.

ובואו חשבון כולל, בזכות שליש או רבע שעה של אביזריהו דחסד זכתה לבארה של מרים על כמה מיליונים טובים של אנשים, ובמשך ארבעים שנה שיש בו גם עצם המים לשתיה שא"א לחיות בלעדיו, וגם רפואה שכל אלו האנשים לא יחלו ויהיו בריאים כל אותם השנים, וגם חכמה עליונה והשגות גבוהות.

הרי למדנו פרק להכיר יד ה' ולחזק האמונה בקרבנו, וכל זה עוד כאן בעוה"ז, ונוסיף בק"ו הרי הקרן קיימת לו לעולם הבא, וא"כ השכר בנצח הוא עשרת מונים שא"א לתאר ולשער, ות"ת כנגד כולם, וכמו שכתב הגר"א שכל מילה של תורה כנגד כל התרי"ג מצוות. ופשוט שע"ז קראו חז"ל את המקרא 'עין לא ראתה אלוקים זולתך', שאין אפשרות תפיסה במושגי העוה"ז.

אם אומרים לנו יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה - זה כפשוטו! רגע אחד של נצח - שווה יותר מכל חיי העולם הזה של כל האנשים בבריאה במשך כל הששת אלפים שנה. ועתה נחפשה נחקורה ונחשוב, כדאי להפסיד כזה דבר!... ועוד על מה?... הרי לא נסלח לעצמנו!...

ידוע בשם הגר"א, (מובא בתחילת הספר דברי אמת של רבי אלכסנדר לפידות) שכאשר מובילים את האדם מביתו לקבר, פותחים לו את כל שערי גן עדן ומראים לו למה הוא היה יכול לזכות ולאיפה הוא היה יכול להיכנס אם היה זוכה, ולהיכן הוא הולך כעת. ואם הוא היה בחיים, הוא היה מת מרוב צער - מאה פעמים!!!

תלמיד חכם נקרא מלאך

ונמשיך בכבודה של תורה, שהרי משה רבינו ע"ה אמר בשעת המחלוקת עם קרח "רב לכם בני לוי, המעט כי הבדיל ה' אתכם מכל העדה" וכו'.

אמר מרן הרב אברמסקי (בעל החזון יחזקאל) זצ"ל, קרח רצה להיות כהן גדול. מה זה כהן גדול? כתוב "וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבואו לכפר בקודש עד צאתו", נשאלת השאלה, הרי הכהן גדול בעצמו כן היה?...

אלא, כתוב במדרש (פרשת אחרלי), שהכהן גדול הוא מלאך! כמו שכי "כי שפתי כהן ישמרו דעת, ותורה יבקשו מפיהו, כי מלאך ה' צבקות הוא". והמתנות כהונה מדייק, לא שהוא היה נראה כמלאך... אלא הוא מלאך!

נו... מי לא רוצה להיות מלאך?... אומר הרב אברמסקי - נכון. אבל אתם בני לוי קבלתם יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל, שהרמב"ם כותב על שבט לוי בסוף שמיטה ויובל (יג, יב) שהובדל לעבוד את ה' ולשרתו ולהורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים...

עם תורה אתה מלאך אמיתי! מה חסר לך?!!! להיות מלאך? הרי אתה יותר גדול ממנו! יקרה היא מפנינים! למה אתה עושה מחלוקת?... (וזה זלזול בכבודה של התורה).

בחז"ל כתוב כמה פעמים שתלמיד חכם נקרא מלאך. וכן בגמ' בפסחים (לג, א) כתוב שת"ח א' שלח בגזירת עירין קדישין, שזה המלאכים. ורש"י שם מביא שת"ח נקראים מלאכים.

היה מוסיף ואומר מרן הרב אברמסקי - בחורים, בחורים, אל תחפשו שטעלא... אל תחפשו משרות, אל תחפשו כל מיני דברים נוספים... יש לכם את המתנה הכי גדולה את הדף גמרא! זה כ"כ טוב ומתוק, מה אתם צריכים יותר מזה?... רב לכם בני לוי.

הקב"ה נמצא כל הזמן

סיפר לי רבי אלכסנדר שטרנבוך שאמר לו פעם הג"ר שניאור קוטלר, קרח, רצה להתקרב לשכינה, להיכנס לפני ולפנים... להרגיש שכינה בחוש ולראות מראות אלוקים!... נו... אמר רבי שניאור, הוא רצה לראות שכינה והוא רואה אותה טוב טוב. אבל איפה?... בתוך האדמה! מה הם צועקים כל הזמן? משה אמת ותורתו אמת.

הרב מבריסק אמר פעם, כתוב בחז"ל כל המבטל מן התורה, באים עליו יסורים מכעורים וכו', ואמר הרב זצ"ל, אתה רוצה לא ללמוד, יתנו לך לא ללמוד, אבל כשאתה שוכב במטה ונאנק ביסורים.

הקב"ה אומר לו, בשביל לראות שכינה היה מיותר לגשת למחלוקת... כל הבריאה צועקת שכינה.

הגאון רבי יעקב ניימן (ראש ישיבת "אור ישראל" הקטנה) מאד אהב לספר, איך שהחללית הראשונה שנשלחה לירח היו שם אחד אמריקאי ואחד סובייטי (רוסי). כשהגיעו לירח, האמריקאי אמר תהילים... כי אראה שמך מעשה אצבעותיך... השמים מספרים כבוד קל... והרוסי אמר חיפשת את האלוקים בכל השמים ולא מצאתי אותו...

הוא היה כל כך נהנה מהווארט הזה, והיה שמח לחזור על זה... אתה באמת רוצה להכיר אותו?... יש אמונה על כל צעד ושעל! אלא מה - אתה עיוור. בשביל אמונה לא צריכים לעלות לשמים... אדם שנושא עיניו למעלה בתפילה, כתוב שהמלאכים צוחקים עליו. למה?... ניתן דוגמא, אני מחפש בחור פלוני, ומסתובב בכל האולם לחפש אותו. כולם צוחקים עלי. למה?... הוא פה מולך! אתה מחפש את הקב"ה ומסתכל לשמים! הוא מולך. לידך ממש...! הוא נמצא אתך כל הזמן.

השקיעות בלימוד!

ומזה הלכה למעשה יש דבר, שמורינו רה"י הגר"א גרבוז שליט"א מדבר עליו: בחור תמיד נדמה לו, שהוא לא יכול להצליח במקום שבו הוא נמצא, יש לו פה כל מיני מפריעים... זה מפריע לי, וזה מפריע לי... אולי אם אני אלך ל"חיזוק" אני כן יצליח. וגם אם חיזוק פה לא יצליח, אז 'חיזוק' שמה... הוא אומר: תפסיק עם זה... תשב ותלמד...! איפה שלא תהיה שב ותלמד, אם תלמד, תצליח בכל מקום...

יש היום הרבה בחורים שרוצים להתקבל לישיבות, והם מחפשים ישיבות. ויש הרבה בחורים שלא מתקבלים למקום שהם רצו, והם נשברים... ככה זה בכל הישיבות.

אומר הסטייפלער - זה לא משנה. בכל מקום אפשר להצליח! לא זה אשם ולא זה אשם. שב ותלמד בכל מקום בו תהיה, ובעז"ה תצליח ותגדל עד למאד.

וכן בתפילה, תקבע מקום. כל הקובע מקום לתפילתו אלוקי אברהם בעזרו. יש אחד שאומר, פה קשה לי להתפלל בכוונה, אז אני צריך ללכת למקומות אחרים... שום דבר לא. תתפלל, תדבר עם הקב"ה, תהנה... כל כך פשוט.

הרב שך אמר, מה ההבדל בין פעם להיום?... פעם היה תורה וגם היום יש תורה. פעם היתה יראת שמים, וגם היום יש ירא"ש. גם חסד, היה פעם ויש גם היום... אז מה כן ההבדל?...

פעם - אם ראית יהודי בלי מצב רוח ידעת מראש, או שזה בגלל שיש לו קושיה ברמב"ם, או לחילופין, הוא חשש שמא נכשל באיזה חטא, לא היו לו דברים אחרים בראש. אבל היום - נכון, לומדים, אבל יש הרבה בלי מצב רוח. למה?... או שפגעו לו בכבוד, או שהוא הפסיד כסף, או שהוא לא אכל ארוחת בוקר... זה חיים של יהודי!...

לסבא מקעלם היה בן בשם רבי נחום ועלעל. הוא היה צדיק גדול, אך היה 'סוחר', ועבד לפרנסתו. ובאיזה שהוא שלב - הוא הפסיק. מתי הוא הפסיק?... היה פעם, שהוא נפל ושבר את רגלו. והמחשבה הראשונה שעלתה לו בראש - מה יהיה עם העסקים?... ואז הוא החליט, אם זו המחשבה הראשונה שעולה לי בראש - אסור לי להמשיך!!! והוא עזב את הכל, ורק ישב ולמד.

איך היה אומר רבי חיים שמואלביץ?... וכי צריך לדעת ש"ס, צריך להיות חולה על ש"ס?!!!

אני לא מאחל לכם רפואה שלמה מהמחלה הזו... זה המלאך שאומר לנו גדל, חולה על ש"ס, חולה על סברא, ומסופר שפעם באספת רבנים היה אחד שחלק על הג"ר שמעון שקוף זצ"ל, א"ל רב"ב וכי אתה בר פלוגתא על רבי שמעון, הרי כשחסר לו קצת הבנה ברשב"א הוא כבר נהיה חולה.

וזה מה שבונה אגיוזנטער ת"ח.

לעי"נ

הרבנית בת שבע ברטה זאבי ע"ה
ב"ר יצחק ושמחה ע"ה
נלב"ע ו' תמוז תשס"ז
תנצב"ה

לעי"נ

הר"ר משה אריה גבריאל
בן הר"ר אהרן נויברט זצוק"ל
נלב"ע ט' תמוז תשע"ח
תנצב"ה

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ע"מ שנוכל להמשיך בהפצת תורתו של מורינו המשגיח שליט"א, אנו זקוקים לעזרת הציבור

לתרומות והנצחות: 054-843-6282

לקבלת הגיליון במייל: 4166058@gmail.com